

Arrest

nr. 302 408 van 28 februari 2024
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. GEUENS
Paalsesteenweg 81
3580 BERINGEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. GEUENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Op 24 november 2021 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Op 6 april 2023 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Op 3 mei 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, Afghan Faisal, verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, 26 jaar oud te zijn, etnisch Pashtoun te zijn en het soennitisch geloof te belijden.

U bent geboren in Golakhel Bala, een dorp in het district Maqur van de Afghaanse provincie Ghazni. De laatste jaren in Afghanistan heeft u op verschillende plaatsen in Afghanistan gewoond voor uw werk. U bent ongeschoold maar leerde lezen en schrijven door de malik van het dorp die les gaf aan de kinderen. In Afghanistan leerde u van jongs af werken in een autocarrosseriezaak. In 2015 ging u aan de slag voor het bedrijf Safi Engineering LTD en daar werd u opgeleid om generatoren te onderhouden. Dit werk voerde u uit totdat u Afghanistan verliet.

Uw problemen kwamen er in 2016 toen u op een dag, wanneer u verlof had, terugkeerde naar huis. U werd onderweg tegengehouden door de taliban en ze vroegen vanwaar u kwam. U loog tegen hen en zei dat u van uw werkplaats in Kandahar kwam. Daarna vroegen de taliban naar uw naam en de naam van uw vader. U vertelde hen wie u was en wiens zoon u was waarna ze u verder lieten gaan. Later volgde er een gevecht op die plek. Twee dagen later kwamen de taliban in de ochtend naar uw huis en ze vroegen waar u was maar uw familieleden zeiden dat u naar Kandahar was voor uw werk. De taliban wilden dat u zich vertoonde bij hen maar u durfde niet langsgaan uit angst dat ze zouden ontdekken welk werk u deed. Na deze gebeurtenis keerde u niet meer terug naar huis maar bleef u altijd op uw werk. U vreesde dat de taliban u niet zouden laten leven omdat u voor uw bedrijf samengewerkt hebt met buitenlanders.

Uiteindelijk besloot u in 2021 om Afghanistan te verlaten omdat u niet naar huis kon en u uw familieleden niet kon zien. Uw vader vertelde ook dat de situatie slechter werd. Onlangs werd uw elfjarige broer drie dagen opgesloten door de taliban en ze stelden hem vragen over u.

U verliet Afghanistan in de tweede maand van het jaar 2021 en reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Bulgarije, Servië, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk naar België waar u op 24 november 2021 een verzoek om internationale bescherming (VIB) indiende.

Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban omdat u gewerkt hebt voor buitenlanders.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: Uw originele taskara, uw origineel rijbewijs, drie originele badges van uw werk in Afghanistan, een origineel certificaat van uw werk, een kopie van een nieuwsartikel betreffende medewerkers van Anham, een foto van het bedrijf Anham, mailverkeer tussen u en Anham, een kaart van school (Schrift in het Chinees en Engels) en de enveloppe waarmee u de documenten toegestuurd werd. Daarnaast toonde u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS nog heel wat werk gerelateerde foto's op uw gsm.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden aan u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (CGVS) kan niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico, op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat u vreest te zullen worden gedood door de taliban omdat u gewerkt hebt voor bedrijven die contracten hadden met de buitenlanders in Afghanistan. Er dient echter te worden vastgesteld dat uw dat uw asielrelaas gekenmerkt wordt door verscheidene doorslaggevende ongeloofwaardigheden en onwaarschijnlijkheden, alsook kunnen enkele markante tegenstrijdigheden en incoherenties worden opgemerkt, waardoor het CGVS geen geloof kan hechten aan de door u naar voren geschoven asielmotieven en voorgewende vrees.

Zo dient eerst en vooral opgemerkt te worden het CGVS in deze beslissing niet betwist dat u indertijd gewerkt hebt voor Safi Engineering LTD en Anham (CGVS, p. 4, 8). Waar echter wel ernstige twijfels over bestaan is over de periode waarvan u beweert tewerkgesteld geweest te zijn voor deze bedrijven. Zo stelt u van 2015 tot 2021 voor deze bedrijven gewerkt te hebben (CGVS, p. 12).

Enkele vaststellingen zorgen er echter voor dat er weinig geloof gehecht kan worden aan het feit dat u tot aan uw vertrek uit Afghanistan voor deze bedrijven gewerkt zou hebben.

Zo mag het onder meer de nodige verbazing wekken dat u bij DVZ, op 7 januari 2022, verklaarde dat u actief was in de automechaniek (Administratief dossier – Verklaring DVZ, 12). Er kan nochtans verwacht worden dat u toen zou laten optekenen dat u instond voor het onderhoud van generatoren voor Safi Engineering LTD. Dit antwoord van u zou logischer geweest zijn aangezien u volgens uw verklaringen, op het CGVS, sinds 2016 niet meer werkte aan wagens (CGVS, p. 8).

Voorts mag het ook enigszins vreemd heten dat u heel wat foto's had van uw beweerde activiteiten maar dat deze allemaal dateren van 2016 of ervoor (CGVS, p. 18). Er kan nochtans verwacht worden dat als u destijds zoveel foto's genomen hebt dat u ook over recentere foto's zou beschikken van uw werk, in casu quod non. Ook deze vaststelling wekt nogmaals het vermoeden dat u reeds een andere job uitoefende voor uw vertrek uit Afghanistan.

Om te staven dat u actief was voor Safi Engineering LTD en Anham legde u verschillende badges/werkkaarten en één certificaat neer (Administratief dossier – Groene map, stuk 4 & 5). Hierbij dient echter aangestipt te worden dat het merkwaardig is dat slechts één van de door u neergelegde werkkaarten er authentiek uitziet, zijnde de kaart van Safi Engineering Services die verviel op 31 december 2016. Het mag vreemd heten dat de kaart die u erna gekregen zou hebben er minder authentiek uitziet dan de oudere kaart. Wat uw kaart van Anham betreft dient opgemerkt te worden dat deze er tevens weinig authentiek uitziet. Daarenboven is het ook merkwaardig dat de vervaldatum van deze kaart september 2016 is. Indien u werkelijk nog actief was voor Anham tot 2021 dan kan verwacht worden dat u een recentere badge had van dit bedrijf, in casu quod non (CGVS, p. 12). Ook voorgaande vaststellingen zetten nogmaals in de verf dat u waarschijnlijk niet langer actief was voor deze bedrijven toen u vertrok uit Afghanistan in 2021.

Het certificaat dat u neerlegt is evenmin bij machte om aan te tonen dat u tot 2021 actief was voor Safi Engineering LTD (Administratief dossier – Groene map, stuk 5). Zo blijkt uit de inhoud van het certificaat dat dit document afgeleverd werd op jouw vraag waardoor het objectieve bewijswaarde ontbeert. Daarenboven blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 2) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief.

Daarnaast zijn er nog verschillende merkwaardige vaststellingen die nogmaals in de verf zetten dat u geen klare wijn schenkt betreffende uw levensverloop. Zo verklaarde u bij DVZ lang geleden een paspoort gehad te hebben dat ondertussen reeds vervallen is (Administratief dossier – Verklaring DVZ, 28). Op het CGVS stelde u echter geen paspoort verkregen te hebben in Afghanistan (CGVS, p. 5). Het achterhouden van een paspoort, ongeacht of het al dan niet vervallen is, komt uw algehele geloofwaardigheid niet ten goede. Dit wekt immers het vermoeden dat er zaken zijn die u probeert te verbergen.

Tevens mag het vreemd heten dat u tijdens de asielprocedure verklaart dat u ongeschoold bent (Administratief dossier – Verklaring DVZ, 11; CGVS, p. 7). Nochtans maakte uw advocaat voor uw onderhoud op het CGVS per mail een schoolkaart van u, waar uw foto op staat, over aan het CGVS (Administratief dossier – Groene map, stuk 3). Dat er een schoolkaart van u werd neergelegd terwijl u stelt officieel slechts één dag school gevolgd te hebben is an sich al onlogisch. Echter nog merkwaardiger is de vaststelling dat het schrift op de neergelegde schoolkaart niet in de landstalen van Afghanistan is maar in het Engels en Chinees. Dat u alle documenten op dit document na neerlegde bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS is uitermate toevallig en doet weerom vermoeden dat u geen klare wijn schenkt.

Wat uw beweerde problemen betreft dient opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om aannemelijk te maken dat u omwille van uw werk in het verleden een vrees zou dienen te koesteren jegens de taliban. Zo mag het onder meer de nodige verbazing wekken dat u sinds de start van uw werk, in 2015 (CGVS, p. 8), altijd zonder geloofwaardige problemen (zie infra) in Afghanistan kon blijven wonen totdat u, in het begin van 2021, besloot te vertrekken uit Afghanistan (CGVS, p. 6).

Ook de vaststelling dat het bedrijf waarvoor u gewerkt zou hebben u weigerde wanneer u vroeg om naar de Verenigde Staten te gaan doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van het risico dat u zou lopen in

Afghanistan (CGVS, p. 5; Administratief dossier – Groene map, stuk 9). Deze vaststelling wekt immers het vermoeden dat u geen profiel had dat het risico liep geïdoleerd te worden door de taliban. Doelwitten van de taliban betreffen voornamelijk personen die rechtstreeks betrokken waren in de strijd tegen de taliban. Dat de taliban u zouden beschouwen als een gevaar omdat u als technicus generatoren onderhield voor een Afghaans bedrijf dat contracten had met buitenlandse organisaties is weinig aannemelijk (CGVS, p. 12-13, 17).

Het artikel over Anham dat u neerlegt is niet bij machte om bovenstaande vaststelling om te buigen (Administratief dossier – Groene map, stuk 6; CGVS, p. 5). Zo heeft het artikel voornamelijk betrekking op personen die rechtstreeks gewerkt hebben met Amerikanen in Afghanistan. Het hoeft geen betoog dat u als persoon die gewoon instond voor het onderhoud van generatoren niet onder deze categorie van personen valt. Alsook gaat het artikel over huidige werknemers van Anham, iets wat u niet meer bent en dit hoogstwaarschijnlijk al niet meer sinds 2016 (zie supra). U maakt bijgevolg geenszins aannemelijk dat u zeven jaar later alsnog problemen zou kennen omdat u als technicus voor het onderhoud van generatoren werkte voor dit bedrijf. Bovendien werkte u in opdracht van Safi Engineering voor Anham. Het was immers Safi Engineering services die een contract had met Anham (CGVS, p. 15)

Daarnaast dient aangestipt te worden dat het volstrekt onduidelijk is waarom u nog vijf jaar, nadat u in contact gekomen was met de taliban, in Afghanistan bleef wonen (CGVS, p. 10). Indien u werkelijk een vrees koesterde jegens de taliban dan kan verwacht worden dat u uzelf veel sneller in veiligheid zou brengen door te vertrekken uit Afghanistan, in casu quod non. Deze vaststelling doet op ernstige wijze afbreuk aan het gegeven dat de taliban u als een spion beschouwd zouden hebben (CGVS, p. 13).

Verder raakt het kant noch wal dat u Afghanistan uiteindelijk verlaten zou hebben omdat u het moe was dat u uw familie niet thuis kon bezoeken (CGVS, p. 11). Zo diende u immers te beseffen dat als u Afghanistan verliet u uw familie in het geheel niet meer zou kunnen zien. In Afghanistan had u immers nog de mogelijkheid om uw familie te ontmoeten op andere plaatsen in het land.

Hetgeen tevens afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw relaas, waarbij u stelt beschuldigd te worden door de taliban van spionage, is de vaststelling dat u uw echte naam en de naam van uw vader gegeven zou hebben wanneer de taliban hiernaar vroegen (CGVS, p. 10, 13-14). Indien u werkelijk enige intentie had om de taliban te verklikken bij de overheid dan zou u logischerwijze nooit uw echte naam en deze van uw vader gegeven hebben aan de taliban. Men kan ervan uitgaan dat ook de taliban dat moeten beseft hebben.

Bovendien is de vaststelling dat noch u noch uw ouders noemenswaardige problemen gekend hebben nadat u van spionage beschuldigd werd door de taliban weinig geloofwaardig. Er kan immers verwacht worden dat de taliban meer moeite zouden doen om u op te sporen of dat ze u via uw vader zouden proberen te verkrijgen. Dat uw vader de taliban gewoon kon afwimpelen door te zeggen dat u naar uw werkplaats in Kandahar was vertrokken is bijzonder onlogisch gelet op de door u geschetste context (CGVS, p. 10). Gelet op het voorgaande maakt u niet aannemelijk dat u werkelijk problemen gekend zou hebben met de taliban.

Dat de taliban recent uw elfjarige of twaalfjarige broer N. genomen zouden hebben en hem drie dagen vasthielden om vragen te stellen over u is niet aannemelijk (CGVS, p. 16). Er kan immers verwacht worden dat de taliban geen zeven jaar zouden laten voorbijgaan in een poging om u opnieuw op te sporen. Deze door u geschetste situatie is zeer weinig realistisch, hetgeen doet vermoeden dat u deze gebeurtenis post-factum verzonnen hebt in een poging om alsnog een nood aan internationale bescherming aannemelijk te kunnen maken. Het is echter nauwelijks ernstig te nemen dat u plotseling met nieuwe verklaringen komt aanzetten als zou uw broer zeven jaar na de feiten alsnog meegenomen zijn door de taliban zodoende informatie over u te verkrijgen.

Tot slot dient nog aangestipt te worden dat u verklaarde nooit asiel in een andere Europees land te hebben gevraagd (CGVS, p. 6). Nochtans dient hierbij opgemerkt te worden dat u wel degelijk in Oostenrijk een VIB ingediend had (Administratief dossier – EURODAC, Dublin) zonder een VIB in te dienen. Dat u echter met de noorderzon uit Oostenrijk vertrokken bent ondermijnt de ernst en geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen aangezien verwacht kan worden dat de asielprocedure doorlopen wordt in het eerste veilige land waar u binnenkomt. Dit doet dan ook vermoeden dat er eerder opportunistische redenen en/of socio-economische motieven aan de basis van uw verzoek liggen.

De vaststelling dat u over uw rechtstreekse vluchtaanleiding incoherente, tegenstrijdige en weinig plausibele verklaringen aflegde, de aantasting van uw algemene geloofwaardigheid door het voorgaande en tot slot de afwezigheid van betrouwbare documentaire bewijzen van al deze gebeurtenissen laten niet toe enig geloof te hechten aan uw asielrelaas.

De overige documenten die u hebt neergelegd zijn niet bij machte om de door het CGVS bekomen appreciatie om te buigen. Zo zijn uw taskara en rijbewijs slechts indicaties van identiteit en nationaliteit, hetgeen niet betwist wordt in deze beslissing. De foto van Anham staat eveneens los van de door u ingeroepen vrees aangezien u hier niet op staat en deze gewoon teruggevonden werd op het internet (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1). De door u neergelegde enveloppe waarmee u de documenten toegestuurd werd staat volledig los van de door u ingeroepen vrees.

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat uw opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud die u via uw advocate aan het CGVS overmaakte op 24 april 2023 evenmin in staat zijn om de beoordeling van uw verzoek om te buigen. Uw opmerkingen werden zorgvuldig onderzocht, maar hebben betrekking op elementen die in het kader van deze beslissing niet doorslaggevend werden geacht en maken het dus niet mogelijk om de verschillende argumenten die hierboven zijn ontwikkeld te weerleggen of om een ander licht te werpen op de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate

hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLEd) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berymbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is.

Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Net zomin laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”.

Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabu_I_Citry_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie.

De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie.

Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Beoordeling

2.1. Algemeen

De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De uitvoerige opsomming van wetsoepelingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1, van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.2. Procedurele noden

Artikel 48/9, § 1, van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat uit de gegevens van de zaak niet blijkt dat de verzoeker bijzondere procedurele noden heeft. Dit wordt door de verzoeker ook niet betwist.

2.3. Verzoekschrift en stukken

2.3.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

“- artikel 1, A2 Vluchtelingenverdrag *inuncto* art. 48/3 Vreemdelingenwet *inuncto* art. 55/3/1, §2, 1, §2, 2° Vreemdelingenwet

- *Zorgvuldigheidsbeginsel*
- *Materiële motiveringsplicht*”.

Hij verstrekt de volgende toelichting:

a. Art. 1, A 2 Vluchtelingenverdrag *inuncto* art. 48/3 Vreemdelingenwet

Luidens art. 48/3 Vreemdelingenwet, wordt de vluchtelingenstatus toegekend aan elke vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van art. 1 Vluchtelingenverdrag.

Art. 1, A 2 van het Vluchtelingenverdrag bepaalt:

"Elke persoon uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. (...)"

Art. 48/3 Vreemdelingenwet specificeert:

"§ 2. Daden van vervolging in de zin van artikel 1A van het Verdrag van Genève moeten:

a) ofwel zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15.2, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden;

b) ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen, waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen als omschreven in punt a).

De hierboven genoemde daden van vervolging kunnen onder meer de vorm aannemen van:

a) daden van lichamelijk ofgeestelijk geweld, inclusief seksueel geweld;

b) wettelijke, administratieve, politieke en/of gerechtelijke maatregelen die op zichzelf discriminerend zijn of op discriminerende wijze worden uitgevoerd;

c) onevenredige of discriminerende vervolging of bestraffing;

d) ontneming van de toegang tot rechtsmiddelen, waardoor een onevenredig zware of discriminerende straf wordt opgelegd;

e) vervolging of bestraffing wegens de weigering militaire dienst te vervullen, in het bijzonder tijdens een conflict wanneer het vervullen van militaire dienst strafbare feiten ofhandelingen inhoudt die onder de uitsluitingsgronden van artikel 55/2, § 1, vallen;

f) daden van genderspecifieke of kindspecifieke aard.

§ 3. Er moet een verband zijn tussen de gronden van vervolging en de daden van vervolging of het ontbreken van bescherming tegen deze daden.

§ 4. Bij de beoordeling van de gronden van vervolging moet rekening worden gehouden met volgende elementen:

a) het begrip "ras" omvat onder meer de aspecten huidskleur, afkomst of het behoren tot een bepaalde etnische groep;

b) het begrip "godsdienst" omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere ofopenbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald;

c) het begrip "nationaliteit" is niet beperkt tot staatsburgerschap of het ontbreken daarvan, maar omvat onder meer ook het behoren tót een groep die wordt bepaald door zijn culturele, etnische of linguïstische identiteit, dooreen gemeenschappelijke geografische of politieke oorsprong of door verwantschap met de bevolking van een andere staat;

d) een groep moet worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als onder meer ;

- leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit

van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en

- de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd;

- de groep, afhankelijk van de omstandigheden in het land van herkomst, als gemeenschappelijk kenmerk seksuele gerichtheid heeft. Seksuele gerichtheid omvat geen handelingen die volgens het Belgische recht als strafbaar worden beschouwd. Er wordt terdege rekening gehouden met genderaspecten, waaronder genderidentiteit, wanneer moet worden vastgesteld of iemand tot een bepaalde sociale groep behoort of wanneer een kenmerk van een dergelijke groep wordt geïdentificeerd;

e) het begrip "politieke overtuiging" houdt onder meer in dat de betrokkene een opvatting/gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met de in artikel 48/5 genoemde actoren van vervolging en hun beleid of methoden, ongeacht of de verzoeker zich in zijn handelen door deze opvatting, gedachte of mening heeft laten leiden.

§ 5. Bij het beoordelen of de vrees van de verzoeker voor vervolging gegrond is, doet het niet ter zake of de verzoeker in werkelijkheid de raciale, godsdienstige, nationale, sociale of politieke kenmerken vertoont die aanleiding geven tot de vervolging indien deze kenmerken hem door de actor van de vervolging worden toegeschreven.

b. Zorgvuldigheidsbeginsel

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden, wat onder meer betekent dat het alle voor de beslissing relevante feiten met zorgvuldigheid moet vaststellen, en dat het met deze feiten ook rekening moet houden bij het nemen van de beslissing. Het legt aan het bestuur de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte en volledige feitenvinding.

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat het bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier, op alle daarin vervatte dienstige stukken en op alle feiten die verzoekende partij heeft aangehaald. Veronachtzaming van feiten die verzoekende partij wel degelijk naar voren heeft gebracht lopende het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming houdt een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel in.

c. Materiële motiveringsplicht

Luidens de vaststaande rechtspraak van uw Raad en de Raad van State wordt de materiële motiveringsplicht als volgt gedefinieerd:

"De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen."

Anders gesteld moeten de feitelijke en juridische motieven niet alleen de beslissing kunnen schragen, maar ook juist zijn.

In beginsel rust de bewijslast inzake de gegrondheid van de asielaanvraag op de verzoekende partij die dient aan te tonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hiertoe dient hij zijn relaas te staven en de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Hij kan zijn hoedanigheid van vluchteling bewijzen door middel van verklaringen die geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The law of refugee status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

Op vlak van relevante bijzonderheden mogen de verklaringen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden bevatten. Uit tegenstrijdigheden of vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen kan het CGVS de ongeloofwaardigheid van het asielaanvraag vaststellen."

In het tweede middel voert verzoeker de schending aan van:

"- Art. 48/4, §1-2c Vreemdelingenwet

- Art. 48/5, §3 Vreemdelingenwet

- Zorgvuldigheidsbeginsel

- Materiële motiveringsplicht

Art. 2-3 Formele Motiveringswet".

Hij zet uiteen:

"Art 48/4, §1-2 Vreemdelingenwet bepalen het volgende:

" § 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, afin het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel

risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onderde uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, voit.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoekster in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."

In het geval van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict dient verzoeker niet persoonlijk gevisieerd te worden maar volstaat het aan te tonen dat de algemene toestand bedreigend is voor de gehele toestand van een land of regio.

Krachtens art. 48/5, §3, eerste lid Vreemdelingenwet is er geen nood aan internationale bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging heeft of geen reëel risico loopt op ernstige schade loopt of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, §2 Vreemdelingenwet en hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

De bewijslast van het reëel voorhanden zijn van een intern beschermingsalternatief elders in het land ligt bij de overheid⁵, die bij de beoordeling van het binnenlands alternatief moet beschikken over nauwkeurige en actuele informatie⁶ uit relevante bronnen.

Wat betreft het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht, verwijst verzoeker naar hetgeen onderstaand uiteengezet wordt."

Vervolgens concretiseert verzoeker zijn grieven als volgt:

"C. TOEPASSING INCASU

Verzoeker vreest bij terugkeer naar Afghanistan voor zijn leven.

De Taliban zal verzoeker komen zoeken. Dat de Taliban verzoeker ook na zijn vertrek uit Afghanistan zag als een doelwit blijkt uit het feit dat de Taliban verwondingen aanbracht aan verzoeker zijn vader en verzoeker zijn broertje gedurende drie dagen opgesloten werd door de Taliban zodat ze hem vragen konden stellen over verzoeker.

De vrees voor zijn leven is aldus reëel en effectief aanwezig.

Verweerder verwijt verzoeker tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd. Verzoeker is niet akkoord met deze stelling. Hij heeft bij het CGVS verklaringen afgelegd die zo gedetailleerd mogelijk zijn. Bij de DVZ daarentegen moest verzoeker heel kort zijn en mocht hij geen verdere details en toelichting geven, reden waarom hij zich bij diverse vragen niet nader kon verklaren.

Verweerder verwijst in eerste instantie naar het feit dat verzoeker bij DVZ op 07.01.2022 uiteengezet heeft dat hij actief was in de automechaniek, dit terwijl hij werkte bij Safi Engineering LTD alwaar hij instond voor het onderhoud van generatoren. Verzoeker heeft bij DVZ verklaart dat hij werkzaam is als "misterie", hetgeen mechaniker betekent. Hiermee bedoelde verzoeker dat hij werkte als mechaniker, als iemand die o.a. instaat voor de herstelling van toestellen, hetgeen ook kan doelen het herstellen en het onderhouden van generatoren. Dat dit op een verkeerdwijze vertaald werd als "automechaniker" kan niettegen verzoeker gebruikt worden.

Tevens wordt verzoeker verweten dat hij geen foto's heeft bijgebracht van de periode na 2016. De foto's die verzoeker heeft bijgebracht van voor 2016, heeft hij gevonden op facebookaccounts. Zijn GSM heeft de zware tocht naar België niet overleefd, waardoor verzoeker ook geen bijkomende foto's kan bijbrengen. Dit impliceert echter niet dat verzoeker niet de waarheid spreekt over zijn tewerkstelling.

Wei brengt de heer A. thans screenshots bij van foto's die in het verleden geüpload zijn op zijn facebookaccount en die zijn tewerkstelling aantonen.

Ook kan verzoeker niet verweten worden dat de oudere werkkaart die verzoeker heeft overgemaakt er anders uitziet dan de meer recente. De technologie evolueert nu eenmaal, waardoor de werkkaarten er ook anders gaan uitzien. Ook dit doet geen afbreuk aan verzoeker zijn tewerkstelling bij Safi Engineering LTD tot 2021.

Verder verwijst verweerder naar de schoolkaart die verzoeker heeft bijgebracht. Verweerder besluit tot tegenstrijdigheden in het verhaal van verzoeker daar hij verklaart heeft dat hij ongeschoold was en toch een schoolkaart bijbrengt die bovendien niet in de landstalen van Afghanistan is opgemaakt maar wel in het Engels en in het Chinees. Bij het CGVS, waar verzoeker meer tijd kreeg om details te vertellen dan bij de DVZ, heeft verzoeker duidelijk gesteld dat hij één dag naar school is geweest. Die school heeft toen een schoolkaart voor verzoeker besteld.

Dat deze schoolkaart Engelse en Chinese vermelding bevat heeft alles te maken met het feit dat die schoolkaarten in het buitenland worden opgemaakt. Bovendien staan er beneden op de schoolkaart heel wat zaken geschreven in het Pashtu.

Verweerster verwijt verzoeker niet onmiddellijk Afghanistan te hebben verlaten, doch enige tijd gewachte hebben. Voor verzoeker was het geen gemakkelijke beslissing om zijn vertrouwde thuisland te verlaten, waar hij het gewoon is en vrienden en familie had. Echter de schrik voor de taliban en de angst voor het leven van verzoeker zijn familieleden werd zodanig groot dat verzoeker zich uiteindelijk toch genoodzaakt zag de moeilijke beslissing te nemen om Afghanistan te verlaten. Aanvankelijk kon verzoeker in Afghanistan nog rekenen op enige bescherming in zijn bedrijf, doch de taliban begon steeds meer en meer de touwtjes in handen te krijgen waardoor ook de bedrijven in handen van de taliban kwamen en hij niet langer kon rekenen op enige bescherming.

Voorts vindt verweerster het opmerkelijk dat verzoeker de echte naam van zijn vader zou hebben doorgegeven aan de Taliban. Verweerster leidt hier uit af dat er in hoofde van verzoeker dan ook geen werkelijke vrees zou gekoesterd worden jegens de taliban. Niks is echter minder waar: verzoeker gaf net uit vrees de echte naam van zijn vader aan de taliban. Op het moment dat verzoeker aangesproken werd door de taliban, was deze taliban heel lokaal. De plaatselijke taliban was maar al te goed op de hoogte van wie waar woonde en wie welke ouders heeft. Verzoeker besepte dat de taliban perfect wist wie de vader van verzoeker is en dus maar best niet kon liegen, aangezien dit het alleen maar erger zou maken.

Verweerster merkt vervolgens op dat de ouders van verzoeker geen noemenswaardige problemen hebben gekend. Ook dit is niet correct. In april 2023 is de vader van verzoeker ernstig gewond geraakt door toedoen van de taliban. Ook verzoeker zijn broer werd recent nog door de taliban vastgenomen en ondervraagd.

Verder werd verzoeker zijn opa in het verleden meegenomen door de taliban. Hij was 8 maanden zoek. Later kreeg verzoeker zijn familie een brief van de taliban dat zij het lijk van de opa van verzoeker hebben. Ten slotte stipt verweerster aan dat verzoeker verklaarde nooit asiel in een ander Europees land te hebben aangevraagd, hoewel verweerster opmerkt dat verzoeker wel degelijk in Oostenrijk een VIB ingediend had. Verzoeker heeft niet bewust asiel aangevraagd in Oostenrijk, maar werd daar wel verplicht om zijn vingerafdrukken te zetten. Verzoeker had geen besef van de gevolgen hiervan, noch dat hij hiermee eigenlijk een asielaanvraag zou doen. Dit blijkt ook uit het antwoord dat verzoeker gaf op vraag 41 tijdens het interview bij het CGVS (pagina 6).

Het voorgaande rechtvaardigt wel degelijk de toekenning van de vluchtelingenstatus in hoofde van verzoeker daar hij bij een terugkeer naar Afghanistan wel degelijk vreest voor zijn leven.

In het licht van het voorgaande is verzoeker wel degelijk gerechtigd op de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet. Minstens is verzoeker gerechtigd om, o.a. gelet op de afwezigheid van een reëel intern vluchtalternatief in de zin van artikel 48/5, §3 Vreemdelingenwet, de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen.”

2.3.2. Bij het verzoekschrift worden volgende bewijsstukken gevoegd:

- Foto's grootvader van verzoeker;
- Printscreen van een Facebookpost met verzoeker in werkkuniform;
- Verwondingen en röntgenfoto van de verwondingen van de vader van de verzoeker;
- Printscreen van een post over de moord op verzoekers grootvader op 12 december 2019;
- Printscreen van Ghazni over de moord door de taliban op een dorpsgenoot;
- Screenshot van verzoeker op zijn werk op Bagram airbase;
- Printscreen Facebook over een persoon neergeschoten door de taliban;
- Printscreen foto schooldirecteur waar verzoeker één dag ging;
- Foto's van personen gevangen door taliban en oom van verzoeker geëxecuteerd;
- Video op usb: gijzeling van broer van verzoekers vader; (*sic*; in werkelijkheid een dvd).

2.3.3. De verwerende partij legt op 10 januari 2024 een aanvullende nota neer waarin zij haar analyse van de veiligheidssituatie en de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, alsook van het risico ingeval van verwestering actualiseert. Zij verwijst daarbij naar de volgende landeninformatie:

- EUAA COI “Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf;
- EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>;

- EUAA “*Afghanistan Security Situation*” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf;
- EASO “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf;
- EUAA “*Afghanistan – Country Focus*” van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-2/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf;
- EUAA “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf;
- EASO “*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*” van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif;
- EUAA “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf;
- UNAMA, “*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*” van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>;
- COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*” van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf.

2.3.4. Ter terechtzitting legt verzoeker een bundel losse stukken neer, evenwel niet vergezeld van een aanvullende nota zoals bedoeld in artikel 39/76, § 1, van de vreemdelingenwet, noch van een inventaris of enige duiding. Het betreft werkgerelateerde stukken en foto's en ogenschijnlijk een aantal zelfde stukken als dewelke reeds bij het verzoekschrift werden gevoegd. Bij gebreke aan enige duiding door verzoeker, kan niet worden nagegaan wat verzoeker met deze stukken precies wil aantonen, noch in welke mate het hier om nieuwe elementen in de zin van artikel 39/76, § 1, van de vreemdelingenwet gaat.

2.3.5. Beoordeling in het licht van de vluchtelingenstatus

Blijkens de motivering in bestreden beslissing hecht verweerder geen geloof aan verzoekers asielrelaas. De belangrijkste elementen van deze motivering zijn als volgt:

- verzoeker verklaart te hebben gewerkt voor Safi Engineering LTD en Anham in de periode van 2015 tot 2021. Er zijn ernstige twijfels over de werkperiode voor deze bedrijven:
 - o Bij de DVZ, op 7 januari 2022, verklaarde verzoeker dat hij actief was in de automechaniek (Administratief dossier – Verklaring DVZ, 12). Bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS, p. 8) verklaarde hij sinds 2016 niet meer aan auto's werkte. In plaats daarvan gaf hij aan verantwoordelijk te zijn voor het onderhoud van generatoren voor Safi Engineering LTD.
 - o De voorgelegde foto's dateren van 2016 of eerder (CGVS, p. 18). Gelet op het aantal foto's die hij had genomen, zouden er ook foto's moeten zijn van zijn recente werk. Dit doet vermoeden dat hij al vóór zijn vertrek uit Afghanistan in februari 2021 een andere baan had.
 - o Verzoeker legt voor Safi Engineering LTD en Anham verschillende badges/werkkaarten en één certificaat voor (Administratief dossier – Groene map, stukken 4 en 5). Enkel de kaart van Safi Engineering Services geldig tot 31 december 2016 ziet er authentiek uit. Het is vreemd dat de meer recente kaart er minder authentiek uitziet.
 - o De Anham-kaart ziet er weinig authentiek uit, en verviel ook in september 2016. Het ontbreken van een recentere badge, ondanks de voorgehouden tewerkstelling tot 2021, doet opnieuw vermoeden dat verzoeker niet langer werkzaam was voor deze bedrijven bij zijn vertrek in 2021.
 - o Het getuigschrift dat hij tot 2021 werkzaam was voor Safi Engineering LTD (Administratief dossier – Groene map, stuk 5) werd op verzoek afgegeven, wat de objectieve bewijswaarde

aantast. Uit objectieve informatie blijkt dat in Afghanistan, en zelfs daarbuiten, Afghaanse 'officiële' documenten eenvoudig kunnen worden verkregen, vaak via corruptie en vervalsingen (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 2).

- Verzoeker verklaarde bij de DVZ dat hij lang geleden een paspoort had, maar dat dit inmiddels is verlopen (Administratief dossier – Verklaring DVZ, 28). Op het CGVS verklaarde hij dat hij geen paspoort had in Afghanistan (CGVS, p. 5). Het achterhouden van een paspoort, ongeacht de vervaldatum, geldt als een negatieve indicatie.
- Verzoeker verklaarde dat hij ongeschoold is (Administratief dossier – Verklaring DVZ, 11; CGVS, p. 7). Zijn advocaat stuurde per e-mail tijdens het persoonlijk onderhoud een schoolkaart van verzoeker, inclusief zijn foto (Administratief dossier – Groene map, stuk 3). Verzoeker verklaarde slechts één dag officieel naar school te zijn geweest, maar had al een schoolkaart, wat onlogisch is. Nog vreemder is dat de schoolkaart niet in een Afghaanse taal is opgesteld, maar in het Engels en Chinees. Het feit dat alle documenten behalve deze kaart werden ingediend aan het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS is opvallend toevallig en wekt het vermoeden dat de persoon niet volledig transparant is.
- Het lijkt niet geloofwaardig dat verzoeker vanwege zijn eerdere werk vrees zou moeten koesteren voor de taliban. Hij heeft sinds het begin van zijn werk in 2015 (CGVS, p. 8) altijd zonder geloofwaardige problemen (zie *infra*) in Afghanistan gewoond tot aan zijn vertrek in 2021 (CGVS, p. 6).
- De weigering van het bedrijf waarvoor hij werkte, om hem naar de Verenigde Staten te laten gaan, ondermijnt de geloofwaardigheid van het risico dat hij zou lopen in Afghanistan (CGVS, p. 5; Administratief dossier – Groene map, stuk 9). Het doet vermoeden dat verzoeker geen risicoprofiel had. Doelwitten van de taliban zijn doorgaans personen die direct betrokken waren bij de strijd tegen de taliban. Het lijkt weinig aannemelijk dat de taliban verzoeker als een bedreiging zouden beschouwen vanwege zijn werk als technicus voor het onderhoud van generatoren voor een Afghaans bedrijf met contracten met buitenlandse organisaties (CGVS, p. 12-13, 17).
- Het artikel over Anham (Administratief dossier – Groene map, stuk 6; CGVS, p. 5) heeft voornamelijk betrekking op personen die direct hebben samengewerkt met Amerikanen, terwijl verzoeker eenvoudig verantwoordelijk was voor het onderhoud van generatoren. Het richt zich ook op de huidige werknemers van Anham, een positie die verzoeker hoogstwaarschijnlijk sinds 2016 niet meer bekleedt (zie *supra*). Het lijkt niet aannemelijk dat zeven jaar later nog problemen zouden ontstaan vanwege zijn werk als technicus voor het onderhoud van generatoren voor Anham, vooral omdat hij in opdracht van Safi Engineering voor Anham werkte (CGVS, p. 15).
- Het is volstrekt onduidelijk waarom verzoeker nog vijf jaar in Afghanistan bleef wonen, zelfs nadat hij in contact was gekomen met de taliban (CGVS, p. 10). Het is redelijk om te verwachten dat hij zich veel sneller in veiligheid zou brengen door het land te verlaten, wat afbreuk doet aan het idee dat de taliban hem als een spion beschouwden (CGVS, p. 13).
- De verklaring dat hij uiteindelijk Afghanistan verliet omdat hij het moe was dat hij zijn familie niet thuis kon bezoeken, lijkt tegenstrijdig. Als hij Afghanistan verliet, zou hij zijn familie helemaal niet meer kunnen zien, terwijl hij in Afghanistan nog steeds de mogelijkheid had om zijn familie op andere plaatsen in het land te ontmoeten (CGVS, p. 11).
- Het gegeven dat verzoeker beweert beschuldigd te worden door de taliban van spionage, maar toch zijn echte naam en de naam van zijn vader aan de taliban zou hebben gegeven wanneer daarom werd gevraagd, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verhaal (CGVS, p. 10, 13-14). Als hij werkelijk de intentie had om de taliban bij de overheid aan te geven, zou het logischer zijn om nooit zijn echte naam en die van zijn vader aan de taliban te verstrekken. Het lijkt aannemelijk dat zelfs de taliban zich bewust zouden zijn van deze inconsistentie.
- Dat verzoeker noch zijn ouders noemenswaardige problemen ondervonden nadat verzoeker van spionage werd beschuldigd door de taliban, is weinig geloofwaardig. Het feit dat verzoekers vader de taliban kon afwimpelen door te zeggen dat verzoeker naar zijn werkplaats in Kandahar was vertrokken, lijkt bijzonder onlogisch in de geschetste context die verzoeker heeft geschetst (CGVS, p. 10).

- De recente bewering dat de taliban verzoekers elf- of twaalfjarige broer N. hebben meegenomen en hem drie dagen hebben vastgehouden om hem te ondervragen, lijkt niet aannemelijk (CGVS, p. 16). Het is onwaarschijnlijk dat ze zeven jaar zouden wachten om dan verzoeker opnieuw op te sporen. Dit is weinig realistisch en lijkt *post-factum* verzonnen te zijn.
- Verzoeker verklaarde nooit asiel te hebben aangevraagd in een ander Europees land (CGVS, p. 6) maar heeft wel degelijk in Oostenrijk een Verzoek om Internationale Bescherming (VIB) ingediend (Administratief dossier – EURODAC, Dublin). Het feit dat hij zonder de asielprocedure in Oostenrijk af te ronden vertrokken is, is een negatieve indicatie en doet vermoeden dat er eerder opportunistische redenen en/of socio-economische motieven aan de basis van zijn asielverzoek liggen.
- De taskara en het rijbewijs, tonen slechts verzoekers identiteit en nationaliteit, wat niet wordt betwist. De foto van Anham staat ook los van de ingeroepen vrees, aangezien verzoeker er niet op staat en deze simpelweg van het internet is gehaald (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1).

Verzoeker herhaalt in zijn middel dat hij gezocht wordt door de taliban die zijn vader hebben verwond en zijn jongere broer hebben opgesloten.

Verzoeker brengt tegen de motieven van de bestreden beslissing in dat hij de DVZ verklaarde dat hij actief was als automechanieker, terwijl hij ook over zijn tijd bij Safi Engineering verklaarde dat hij mechanieker was, maar dan van generatoren.

Verzoeker meent dat er een vertaalprobleem was. De Raad meent dat deze verklaringen niet kunnen worden nagegaan aan de hand van de stukken van het dossier en houdt aldus geen rekening met dit motief.

Met betrekking tot het feit dat hij geen foto's neerlegde van na 2016, voert verzoeker aan dat hij zijn telefoon verloren is tijdens de zware tocht naar Europa, en dat hij de foto's die hij neerlegde verzameld heeft via oude Facebookposts. De Raad merkt op dat, wat er ook van zij, slechts kan worden vastgesteld dat de foto's geen bewijs omvatten van zijn tewerkstelling voor Safi Engineering of Anham na 2016. Het feit dat hij foto's moest verzamelen via Facebook houdt ook geen verklaring in waarom hij op deze manier geen foto's kon voorleggen van recentere datum dan 2016.

Met betrekking tot de werkkaart betoogt verzoeker dat het perfect mogelijk is dat de meer recente kaart er anders uitziet. De Raad merkt echter op dat de meer recente kaart - met de geldigheidsdatum tot 2021 - er niet enkel "*anders*" uitziet, maar ook kenmerken vertoont die wijzen op een minder professionele vervaardiging ervan. Zo is de lay-out van de recentste kaart veel drukker en onevenwichtig, lijken niet alle regels uitgelijnd, en staan er tal van vermeldingen die onnodig zijn voor een identiteitsbadge van een verblijf. Zo wordt meteen boven de foto een QR-code aangebracht die verwijst naar de website van het bedrijf en worden onderaan de adresgegevens van het bedrijf weergegeven. Het tot twee maal toe vermelden van de algemene contactgegevens van het bedrijf op een identificatiebadge voor intern gebruik is onnodig en maakt de lay-out van de badge chaotisch en moeilijk leesbaar. De Raad oordeelt dat het ontwerp van de badge niet professioneel oogt, in tegenstelling tot de eerste badge. Er zijn bovendien belangrijke verschillen in de vermeldingen op de badge. De identificatienummers van de houder zijn geheel verschillend, de naam van het bedrijf wordt op de oudere kaart vermeld als "*Safi Engineering Services*", terwijl dit volgens de recentste kaart "*Safi Engineering LTD*" is. De nieuwere kaart bevat ook niet de vermelding "*Perkins Dealer*", wat, zo blijkt uit de via de QR-code door verzoeker verschaftte weblink, nog steeds een belangrijke vermelding is op de website van het bedrijf. Tenslotte vermeldt de oudste kaart als motto onderaan "*Safi Engineering Stuff*", daar waar de recentste kaart "*Safi Engineering Staff*" vermeldt, wat geen aannemelijke fout is op een identificatiebadge. De Raad is, gelet op deze elementen, van oordeel dat de meest recente kaart inderdaad niet authentiek is.

Daarnaast merkt de Raad op dat de QR-code op deze kaart verwijst naar de website van het bedrijf Safi Engineering in Kabul. Uit consultatie van deze website blijkt dat Safi Engineering nog steeds operationeel is in Kabul. De website van Safi verschaft eveneens een weblink naar de Britse dieselmotorenproducent Perkins. Consultatie hiervan bevestigt dat Safi nog steeds actief is als distributeur voor Perkins in Afghanistan.

Ter terechtzitting gewezen op de vaststelling dat Safi Engineering actueel nog steeds actief blijkt te zijn in Afghanistan, beperkt verzoeker zich ertoe dit te ontkennen.

Met betrekking tot de schoolkaart die vermeldingen in het Chinees en in het Engels bevat, voert verzoeker aan dat deze kaart in het buitenland wordt gemaakt. Uit het administratief dossier blijkt dat het gaat om een kennelijk voorgedrukte kaart met vermeldingen in het Engels/Chinees.

De vermeldingen in het Pashtou werden met de hand bijgevoegd, alsook een stempel. Daargelaten of verzoeker werkelijk deze kaart heeft ontvangen op zijn eerste en enige schooldag, merkt de Raad op dat deze kaart door eender wie kan zijn aangemaakt en ingevuld en hierdoor geen reële bewijswaarde heeft.

Verzoeker betoogt vervolgens dat het feit dat hij Afghanistan niet onmiddellijk heeft verlaten, dat dit een zware beslissing was en dat hij aanvankelijk nog kon rekenen op een zekere bescherming in zijn bedrijf. De Raad dient echter op te merken, dat hoger reeds is gebleken dat Safi Engineering als bedrijf nog steeds operationeel is onder het taliban-regime. Als mechaniker beschikt verzoeker ook niet over een risicoprofiel. Verscheidene elementen uit de zaak wijzen hierop:

- Het feit dat Safi Engineering zijn activiteiten voortzet in het huidige Afghanistan;
- De louter technische kwalificaties van verzoeker;
- Het feit dat hij van 2015 tot 2021 geen problemen heeft ondervonden met de taliban;
- De beslissing van zijn bedrijf waarbij personeelsleden met een bepaald profiel naar de Verenigde Staten werden gestuurd, doet vermoeden dat verzoeker geen risicoprofiel had;
- Het ontbreken van bewijs dat verzoeker na 2016 nog voor Anham heeft gewerkt.

Op basis van het samenlezen van deze feitelijke elementen, acht de Raad het inderdaad niet aannemelijk dat verzoeker in de jaren voor zijn vertrek een risicoprofiel had.

Verzoeker voert nog aan dat hij de echte naam van zijn vader opgaf omdat ze meteen zouden doorhebben dat hij niet de waarheid sprak. De Raad merkt op dat dat het geval kan zijn, maar dat daarmee nog steeds niet aannemelijk is waarom de taliban hem beschuldigden van spionage. Verzoeker passeerde daar gewoon op weg naar huis van zijn werk, had zichtbaar niets te maken met de situatie die zich afspeelde, coöpereerde met hen door correct de naam van zijn vader te geven. Het kan inderdaad onwaarschijnlijk worden gevonden dat verzoeker in die omstandigheden, zonder aanwijsbare redenen, beschuldigd werd van spionage. De commissaris-generaal motiveert verder dat hijzelf of zijn familie daarna geen noemenswaardige problemen kenden met de taliban. Verder merkt de commissaris-generaal ook terecht op dat hij besloot Afghanistan te verlaten omdat hij het moe was dat hij niet naar huis kon en zijn familie niet kon zien. Hiermee geeft hij zelf aan dat de vrees voor de taliban geen rechtstreekse aanleiding vormde voor zijn vertrek uit Afghanistan.

Verzoeker wijst er in het verzoekschrift verder op dat zijn grootvader werd meegenomen en acht maanden later dood werd teruggevonden. Hij voegt bij zijn verzoekschrift een afdruk van een post over de moord op verzoekers grootvader op 12 december 2019. De Raad dient echter op te merken dat verzoeker hieromtrent in zijn verklaringen op het CGVS niets heeft verklaard. Ook in zijn verzoekschrift verschaft verzoeker geen enkele uitleg. Er blijkt niet in welke omstandigheden of om welke reden de grootvader zou zijn gedood. Daargelaten niet kan worden nagegaan of het sociale-mediabericht werkelijk verzoekers grootvader betreft, kan op grond van de door verzoeker verschaft gegevens niet worden nagegaan waarom de grootvader werd gedood, noch of verzoeker hierom een vrees voor vervolging heeft.

Ook waar verzoeker aanvoert dat zijn vader in april 2023 ernstig gewond raakte door toedoen van de taliban en dat zijn broer werd vastgehouden en ondervraagd, merkt de Raad op dat verzoeker zich beperkt tot zeer summiere vermeldingen. Verzoeker legt ook een aantal foto's en een dvd neer waaruit moet blijken dat zijn oom werd gevangen genomen en geëxecuteerd, ook hier verschaft verzoeker geen nadere toelichting. Niet alleen laat niets toe de identiteit van de personen op de foto's of dvd te identificeren, maar ook geeft verzoeker geen enkele uitleg over deze gebeurtenissen en de eventuele gevolgen op de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.

De Raad merkt op dat verzoeker van deze gebeurtenissen niets heeft vermeld op het CGVS op het ogenblik van zijn interview op 4 april 2023. Enkel met betrekking tot de verwonding van zijn vader, vermeldt verzoeker dat dit zou hebben plaatsgevonden in april 2023. Mede gelet op de vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij na 2016 nog zou zijn gevisieerd door de taliban, kan minstens worden verwacht dat verzoeker hier toelichting rond kan verschaffen, in het bijzonder het tijdstip van deze gebeurtenissen, de wijze waarop hij hiervan kennis nam, de informatie die zijn contactpersonen in Afghanistan hem konden geven en de redenen waarom zijn familie actueel wordt gevisieerd. Het uiterst summiere karakter en de vaagheid van de verklaringen van verzoeker laat de Raad dan ook niet toe vast te stellen op welke wijze deze nieuwe stukken wijzen op een vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker. Er kan dan ook niet worden besloten dat deze stukken een nieuw licht werpen op de motieven van de beslissing van het CGVS, zoals hoger besproken.

Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de voorwaarden voor het toekennen van het voordeel van de twijfel, zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet

2.3.6.1. Juridisch kader artikel 48/4 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit: a) doodstraf of executie; of, b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of, c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

2.3.6.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

2.3.6.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land.

Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de Taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de Taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de Taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de Taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

De belangrijkste werkterreinen van de NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten, voornamelijk in de provincie Panjshir en aangrenzende gebieden. In 2022 breidden ze hun activiteiten verder naar het noorden uit, met name naar de provincies Takhar en Badakhshan.

NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de Taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvoien, controleposten en personeel van de Taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de Taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers. De activiteiten van de Taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen.

Wat betreft 2023 wordt er voor de eerste helft van dat jaar gewag gemaakt van een daling in de activiteiten van verzetsgroepen waarbij NRF wordt omschreven als 'verzwakt' na Taliban-acties tegen deze groep (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 31).

Ook het aantal ISKP-aanvallen nam aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na Taliban-operaties tegen deze groep. Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als "*vermindert*" en "*bepert*". ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten alsook in Kaboel en enkele noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk Taliban-strijders, Taliban-functionarissen, religieuze leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals Shia Hazara en Sikhs alsook buitenlandse doelwitten (incl. de Russische en Pakistaanse Ambassade en een Chinees hotel in de stad Kaboel) (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 32-34).

In de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 vonden er volgens de UCDP-gegevens 825 veiligheidsincidenten, *i.e.* '*incidents with at least one recorded fatality*', over het hele land plaats waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122-123).

ACLEDDocumenteerde 2635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "*gevechten*", 994 als "*geweld tegen burgers*", en 477 als "*explosies/geweld op afstand*" (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI *Query Afghanistan*, november 2022, p. 10).

Wat betreft de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde de UCDP 781 incidenten waarbij de meeste incidenten plaatsvonden in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Baghlan en Nangarhar op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 30).

UCDP rapporteert in deze periode 619 burgerdoden als gevolg van 302 incidenten (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 36).

In de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde ACLED 1 618 veiligheidsincidenten waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 29-30).

In Kaboel werden door UCDP 108 incidenten gedocumenteerd met 165 burgerdoden (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 34).

ACLEDDocumenteerde in totaal 189 doden als gevolg van explosies/afstandsgerelateerd geweld in de provincie Kaboel, in tegenstelling tot het totale aantal van 537 doden in heel Afghanistan als gevolg van

explosies/afstandsgelateerd geweld. Bij het opnemen van 'gevechten' en 'geweld tegen burgers' wijzen ACLED-gegevens op 336 doden in de provincie Kaboel. De 41 geregistreerde gevechten in de provincie hadden voornamelijk betrekking op confrontaties tussen de taliban en ISKP, en de taliban en NRF en AFF.

UNAMA registreerde in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan viel meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 124).

Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteerde 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en IOM maakt gewag van 1 525 577 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun herkomstregio's (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 41).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de "*Country Guidance Afghanistan*" van januari 2023 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Ghazni. De Raad stelt vast dat voor de provincie Ghazni geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor dient te worden geconcludeerd dat de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de "*Country Guidance Afghanistan*" van januari 2023.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT